



Фанева е мисионер

От Мариса Уидисън
Списания на Църквата
(По истинска история)

Фанева погледна през прозореца към оживената улица пред дома си. Можеше да види как хората дърпат колички със зеленчуци, ориз, платове и други стоки за продажба. Можеше да чуе клаксони и кучешки лай. След това чу друг звук.

„Мамо, някой чука на вратата!“ – изви-ка Фанева. Мама отвори вратата. Двама млади мъже с костюми и вратовръзки бяха на вратата. Фанева никога не беше

виждал хора, облечени по този начин, в квартала си в Мадагаскар.

„Ние сме от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни – каза един от тях. – Ние учим хората за Исус. Може ли да споделим послание с вас?“

Фанева се развълнува, когато мама ги покани вътре. Цялото семейство се събра, за да чуе за Исус Христос и как Неговата Църква отново е на земята.

След този ден мисионерите много пъти

посещаваха семейството на Фанева. Те донесоха книга, наречена *Разкази от Книгата на Мормон*. Фанева обичаше да я чете със семейството си!

Един ден и аз ще бъда мисионер и ще споделям Книгата на Мормон с другите – каза си Фанева.

Друг път, когато мисионерите дойдоха, те научиха семейството на Фанева как да се молят. Фанева научи, че може да говори с Небесния Отец по всяко време и навсякъде.

Един ден ще бъда мисионер и ще уча хората как да се молят – помисли си Фанева.

Един ден мисионерите зададоха важен въпрос.

„Ще последвате ли примера на Исус Христос и ще бъдете ли кръстени?“ – попита единият от тях.

Фанева почувства радост в сърцето си. „Да!“ – отговори той.

„Да!“ – казаха брат му и мама.

Татко каза, че все още не беше готов да се кръсти. Но той беше съгласен останалите от семейството да се кръстят. Така и направиха! Фанева беше кръстен от един от мисионерите, които го бяха учили за Исус.

Един ден ще бъда мисионер и ще помагам на хората да се кръстят – помисли си Фанева.

Най-хубавото нещо на членството в



Църквата беше Неделното училище за деца. Фанева обичаше дейностите и да се среща с нови приятели. Но най-много обичаше да пее детски песни. Един ден в Неделното училище за деца пееха за споделянето на Евангелието.

„Аз искам мисионер да съм сега – пееше Фанева. – Да не чакам аз да пораста“.

Сега мога да започна да правя като мисионерите – осъзна Фанева. *Не трябва да чакам до „един ден“*.

Оттогава Фанева започна да търси начини да споделя Евангелието. Той се опитваше да бъде добър пример. Канеше хората на Църква.

Помагаше на съседите си. След няколко години беше достатъчно голям да помага на мисионерите да преподават на хора в неговия град. След още няколко години сам отслужи мисия – срещайки се с нови хора и споделяйки Евангелието, точно както мисионерите го бяха споделяли с него. ●



„Най-много ми харесва да прекарвам време с мисионерите“ – казва Фанева. Той беше призван да служи като мисионер в родната си страна Мадагаскар.